

Majci mojoj

by Radmila Solesa-Cetic on Wednesday, March 7, 2012 at 9:02pm ·

Nazove me, ponekad. Ja nju jos rjedje.

Misli na mene, ja na nju jos cesce.

Nikad se posvadjale nismo, a cutanje je pocesto sjedilo izmedju nas. Kad mu izmaknemo stolicu, ukinemo gostoprinstvo, raskomotimo se u nasoj sreci, nikad se nije znalo koja je prva popustila. Nije se smjelo znati, jer obje smo bile u pravu. Kako god je tesko ne slagati se i ne govoriti s onima koje volis, toliko je i lijepo miriti se i nadoknadjavati sve propustene dane i teme.

Ovo nam zadnje cutanje nije iz naseg ponosa. Naprasno se desilo bez ikakva neslaganja. Naprasno se desilo iz straha da se ne povrijedimo jos vise, da ne boli jos vise. Ne mozemo jedna drugoj folirati, vezane smo bile pupcanom vrpcem, probala sam nekad, nije islo. Jedno "halo" isprica cijelu pricu. Jedno "halo" izda.

Da sam blize, zorom bi joj donijela saksiju s biljkom cije lisce nosi najvise nade, neka mu prica, naka mu tepa, nek' mu se i jada. Samo da lakse bude.

Da sam blize, i jedan crveni karanfil bi joj dala. Znala bi ona od koga je.

Da sam blize, u oko bi je plavo pogledala, suzu iz njega istjerala. Znala bi. Bice bolje. Bicemo bolje.

Ovako, grlim je mislima, ljubim je dusom. Osjeca to, zna to. Jedno smo. Jedna smo.

